

2) Et Mindretal (Ole Hansen og Tvede) finder ikke den nugældende Lovgivning vedrørende Arbejdsanvisning og Arbejdsløsheds-kasserne tilfredsstillende. Formaalet er godt: at der gennem de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser gives Arbejderne Adgang til at forsikre sig saaledes, at de erholder en rimelig og midlertidig Understøttelse ved indtrædende Arbejdsløshed under vanskelige Arbejdsforhold. Dette er ikke alene i Arbejdernes men ogsaa i hele Samfundets Interesse, og under Hensyn hertil finder Mindretallet det forsvarligt, at der fra Stat og Kommune ydes passende Bidrag til denne Forsikring.

Men ligesaavel som Medlemsbidraget maa holdes indenfor det rimelige og overkommelige, ligesaavel maa de offentlige Tilskud være begrænset af et lignende Hensyn, og her er det, at Mindretallet nærer en begrundet Frygt for, at den ekstraordinære Understøttelse, der bliver ydet gennem Hjælpekasserne, vil vise sig at blive saa stor, at en Fortsættelse paa denne Maade maa anses for uoverkommelig og umulig.

Det samme gælder forøvrigt med Hensyn til Statens Udlaan til Arbejdsløsheds-kasserne.

Mindretallet kan derfor tiltræde, at der gennem det Revisionsforslag, der skal forelægges Rigsdagen, søges gennemført saadanne Ændringer i den bestaaende Lovgivning, at de i den værende uheldige Bestemmelser rettes. Det tiltrædes, at Arbejdsløsheds-kasserne opretholdes paa Forsikringsgrundlaget og at Administrationen af Arbejdsløsheds-kasserne sammendrages med Administrationen af Arbejdsanvisningen under een Ledelse, hvilket efter vor Mening vil give en større Enhed i Styrelsen end hidtil.

Ligeledes kan Mindretallet slutte sig til Bestræbelserne for, at der gennem særlige Arbejder søges at skaffe arbejdsløse Beskæftigelse, og at der derfor ydes et Vederlag, der paa den ene Side giver de derved beskæftigede bedre Levevilkår, end de havde som ubeskæftigede, men at det dog paa den anden Side ordnes saaledes, at enhver der er beskæftiget ved saadant Arbejde, steds vil se sin Fordel ved at komme til sit normale Erhverv og Arbejde med de dertil knyttede Fordele.

Om det vil være nødvendigt at lade den foreslaaede „Arbejdsløshedsfond“ vokse til et saa stort Beløb som 80 Mill. Kr., mener vi bør gøres til Genstand for nærmere Overvejelse. En lignende Udtalelse finder vi ogsaa Anledning til at fremsætte angaaende Maaden, hvorpaa Fondens Midler foreslaas tilvejebragt.

Idet Mindretallet saaledes i det væsentlige kan tiltræde de i Lovforslaget indeholdte nye Tanker, skal det, forbeholdende sig sin Stilling til forskellige Enkeltheder i Forslaget, anbefale, at det fremmes hurtigst mulig, og for ikke at opholde Sagen skal Mindretallet unnlade at udtale sig nærmere om de fra anden Side foreslaaede Ændringer.

3) Et Mindretal (Ivar Berendsen) ønsker, uafhængigt af de Ændringsforslag, som af mig stilles, eller tiltrædes til de enkelte §'er i det Lovforslag, som er forelagt Nævnet til Udtalelse, at gøre følgende almindelige Bemærkninger til Forslaget som Helhed.

a. Under Nævnets Drøftelse er jeg med en Sikkerhed, som steg efterhaanden som Drøftelsen skred frem, naaet til den Overbevisning, at det er for tidligt at foretage en Revision af Arbejdsløsheds-kasselovgivningen, forsaavidt det tilsigtes nu at fastsætte de Regler, som vedblivende skal gælde under normale Forhold. At dette var Hensigten med Revisionsbestemmelsen i Loven af 22. December 1919, ved jeg med Bestemthed som paagældende Folketingsudvalgs Formand, og som den, der sammen med senere Indenrigsminister Berg og Folketingsmændene H. P. Hansen (Slagelse) og Harboe dannede et Underudvalg, der afgav enstemmig Indstilling. Vi gik ud fra, at det økonomiske Samfund vilde være saa vidt normalt ved denne Tid, at baade Arbejdsløshedens Omfang og Livsomkostningerne kunde paaregnes at være faldet i Lave. Men det modsatte er Tilfældet. Fra alle Sider erkendes det, at Arbejdsløshedens Omfang maa betegnes som kritisk, men om Midlerne til dens Afhjælpning er dels Forhandlingerne i et Begyndelsesstadium dels Anskuelserne stærkt divergerende. Pristallet for Livsformødenheder er ganske vist svagt nedadgaaende, men Markedet saa nervøst og usikkert paa Grund af Valutaforholdene, at Svingningerne næsten fra Dag til Dag er uberegnelige. Naar dertil kommer, at Arbejdsløsheds-kasserne end ikke kan opretholde de vedtægtsmæssige, forsikringsordnede Udbetalinger uden byrdefulde Ekstrakontingenter og Laan fra Statskassen, synes det mig, at Tilstanden er saa nær som muligt